

Finanstilsynet

Att.: Aya Ben Rubayaa
Århusgade 110
2100 København Ø

København, den 11. februar 2020

Tak for behageligt møde torsdag den 30. januar 2020. Vi sætter pris på den inddragende tilgang, I har haft til arbejdet med vejledningen til hvidvaskloven. Som nævnt på mødet har DVCA tre kommentarer til det udkast, vi er blevet forelagt.

Ad. 1. Forpligtelser ved virksomhedsoverdragelser

Det fremgår først i Del 3, at "Ved virksomhedsoverdragelse er det købers forpligtelse at sikre, at virksomhedens risikovurdering, risikostyring og kundekendskabsprocedurer mv. lever op til hvidvasklovens krav. Det er ikke et krav, at køber laver fornyet kundekendskabsprocedurer på hele kundeporteføljen på tidspunktet for virksomhedens overdragelse, men ansvaret for, at virksomheden lever op til hvidvasklovens krav, herunder at der er foretaget kundekendskabsprocedurer på de eksisterende kunder, påhviler køber fra det tidspunkt, virksomheden overdrages."

Det er vores opfattelse, at denne formulering kan indikere en mere vidtgående forpligtelse end hjemlet i hvidvaskloven. I det omfang der sker en virksomhedsoverdragelse, i form af en overdragelse af kapitalandelene i en virksomhed underlagt hvidvaskloven, vil virksomheden der overdrages fortsat være pligtsubjekt efter hvidvaskloven, mens erhververen af kapitalandele ikke vil have et direkte ansvar. Ved en virksomhedsoverdragelse igennem en aktivoverdragelse, er der derimod mulighed for, at køber overtager forpligtelser efter hvidvaskloven.

Vi vil kvittere for, at I på mødet stillede i udsigt, at intentionen med formuleringen vil blive specificeret/præciseret, og at I understregede, at det ikke er jeres hensigt, at der skal ske ansvarsgennembrud.

Ad. Kortlægning af reelle ejere

I afsnit 9.5.6 skriver I, at "Oplysningerne om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsen it-system, kan som udgangspunkt ikke alene lægges til grund for undersøgelsen af en kundes reelle ejere. Det betyder, at virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer, skal foretage deres egen undersøgelse af, hvem der er deres kundes reelle ejere, når der etableres et kundeforhold samt i den løbende overvågning af kunden."

Denne praksis vil medføre en væsentlig øget arbejdsbyrde for virksomhederne og vil i mange tilfælde ikke give en større sikkerhed for identiteten af de reelle ejere. Udstrækningen af pligten til at indhente oplysninger om reelle ejere, bør fortsat være afhængig af en risikovurdering.

Det ville være nyttigt, hvis I, som I indikerede på mødet, ville foretage en nuancering og udskille f.eks. "begrænset risiko" situationer.

Ad. kundebegrebet

Forvaltere af alternative investeringsfonde oplever en række problemer i forhold til forståelsen af kundebegrebet i hvidvaskloven. Kundebegrebet er indenfor mange industrier selvforklarende, men den præcise udstrækning af begrebet giver anledning til en række udfordringer for forvaltere.

Forvaltere er typisk involveret i transaktioner med både de fonde der forvaltes, disse fondes investorer, købere og sælgere af virksomheder (hvor der dog handles med fondene og ikke forvalteren) og de virksomheder, hvori der investeres (hvor investeringen dog kommer fra fondene og ikke fra forvalteren). Det er vores opfattelse, at ikke alle disse vil være kunder hos forvalterne (derimod vil forvalterne muligvis i nogle tilfælde være kunder hos de øvrige parter), men den præcise afgrænsning giver anledning til udfordringer.

Det er væsentligt at nævne, at fondene efter vores opfattelse ikke har direkte kundekontakt, da kontakten til de ovenfor nævnte interessenter varetages af forvalteren. Det vil derfor være en stor hjælp, hvis der kunne opstilles en række retningslinjer til vurdering af, om en given part er en kunde. Vi vil i særdeleshed gerne have bekræftet, at de selskaber, som fondene investerer i eller køber, ikke skal anses for kunder.

Med venlig hilsen

Jonathan S.H. Nielsen
Fagpolitisk chef, DVCA